COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.12.2025
COM(2025) 798 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

Orientări actualizate pentru analiza echilibrului dintre capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit pentru segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului

1. INTRODUCERE

Uniunea Europeană are nouă regiuni ultraperiferice, situate la mare distanță față de continentul european, în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian, în Marea Caraibilor și în America Latină: Guyana Franceză, Guadelupa, Martinica, Mayotte, Réunion și Saint-Martin (Franța); Insulele Azore și Madeira (Portugalia); Insulele Canare (Spania).

Articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) recunoaște „situația economică și socială structurală" a acestor regiuni ultraperiferice, situație care este „agravată de depărtare, insularitate, suprafața redusă, relieful și clima dificile, dependența economică de un număr redus de produse, factori a căror persistență și combinare dăunează grav dezvoltării acestora". Articolul respectiv prevede adoptarea de măsuri specifice în legislația și politicile Uniunii pentru a le ajuta să facă față acestor provocări, inclusiv „politici din domeniul pescuitului".

În 2022, Comisia a adoptat o comunicare pentru regiunile ultraperiferice ale Uniunii ([1]), care stabilește o nouă strategie pentru aceste regiuni, reafirmând angajamentul Comisiei de a reflecta caracteristicile lor specifice în propunerile legislative și de politici ale Uniunii, inclusiv din sfera Politicii comune în domeniul pescuitului (PCP).

În comparație cu flota de pescuit a Uniunii în ansamblu, numărul navelor din flota de pescuit a regiunilor ultraperiferice este redus, aceasta fiind compusă predominant din ambarcațiuni artizanale și deținute de familii și, prin urmare, caracterizată prin strategii de pescuit eterogene, energointensive și care implică activități desfășurate în condiții oceanice și meteorologice deosebit de dificile, care afectează puternic utilizarea medie a navelor. Aceste flote sunt alcătuite în mare parte din nave cu o lungime mai mică de 12 metri, cu motoare de putere mică, o gamă limitată și costuri de exploatare mai ridicate din cauza depărtării și a dependenței de combustibilul și echipamentele importate. În plus, flotele au un acces mai limitat la finanțare privată și la infrastructura restricționată, ceea ce afectează rentabilitatea globală a activităților de pescuit respective și, prin urmare, forțează pescarii să desfășoare mai multe activități pentru a compensa lipsa veniturilor, ceea ce afectează, la rândul său, gradul de utilizare a navelor. Flotele își desfășoară activitatea în zone costiere înguste ale platoului continental, adesea în concurență cu speciile migratoare sau cu flotele învecinate și în contexte vulnerabile din punct de vedere socioeconomic, în care pescuitul are un rol esențial pentru angajarea pe plan local, alimentație și stabilitatea comunității. În plus, stocurile de pește vizate din regiunile ultraperiferice sunt mai diverse și conțin mai multe specii decât cele vizate de flota de pescuit din restul Uniunii.

Având în vedere aceste caracteristici structurale și ecologice specifice, metodologiile convenționale ale UE de evaluare a stocurilor, care au fost concepute în principal pentru activitățile de pescuit care vizează o singură specie și conțin date bogate, precum și metodologiile de evaluare a utilizării navelor, care au fost concepute pentru activitățile de pescuit mai puțin expuse fenomenelor meteorologice extreme și profitabile și finanțate la un nivel suficient încât să le permită pescarilor să se bazeze exclusiv pe activitatea lor de pescuit, pot necesita adaptări pentru a reflecta în mod adecvat realitățile din regiunile ultraperiferice.

([1]) COM(2022) 198 final.

Totodată, adaptările metodologice trebuie să țină seama de faptul că situația este agravată în multe cazuri de natura navelor de pescuit, care sunt printre cele mai vechi și mai mici din Uniune și care dispun de prea puține echipamente pentru a-și diversifica stocurile de pește vizate și a fi repartizate pe scară mai largă și în mod mai uniform între zonele de pescuit, pentru a evita concentrarea excesivă a operațiunilor de pescuit în apropierea coastei, precum și pentru a colecta și a transmite date privind activitățile lor de pescuit.

Datele privind aceste activități de pescuit sunt relativ limitate și se efectuează mai puține evaluări ale stocurilor, ceea ce afectează capacitatea statelor membre de a raporta cu privire la echilibrul dintre capacitatea flotelor și posibilitățile de pescuit în conformitate cu Orientările pentru analiza echilibrului dintre capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit adoptate de Comisie în temeiul articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului ([2]) [denumite în continuare „COM(2014) 545 final”]. În plus, pentru a reflecta mai bine natura diversă a activităților de pescuit ale flotelor regiunilor ultraperiferice, poate fi necesar un nivel sporit de subsegmentare a flotei, dincolo de ceea ce se prevede în cadrul de colectare a datelor (CCD) ([3]).

Prezenta comunicare ia în considerare factorii menționați mai sus care diferă în mod semnificativ de cei din restul Uniunii și, în conformitate cu prioritățile stabilite în comunicarea din 2022 privind regiunile ultraperiferice ([4]), stabilește orientări specifice pentru evaluarea echilibrului segmentului de flotă pentru navele cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice. Aceasta adaptează anumite elemente ale comunicării COM(2014) 545 final la situația structurală, socială și economică și la factorii agravanți din regiunile ultraperiferice, în conformitate cu articolul 349 din TFUE, și înlocuiește COM (2024) 223 final, în condițiile prevăzute în secțiunea 3 din prezenta comunicare.

Având în vedere expirarea comunicării COM(2024) 223 final și în urma angajamentului prezentat în Pactul european privind oceanul planetar ([5]), Comisia a invitat statele membre care dețin flote în regiunile ultraperiferice să prezinte dovezi științifice pentru modificarea orientărilor și a consultat organismul său științific, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) ([6]).

Prezenta comunicare prevede metode alternative [în comparație cu cele prevăzute în COM(2014) 545 final] pe care statele membre în cauză le pot aplica pentru pregătirea anumitor indicatori pentru segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice. Aceste metode alternative se bazează pe cele elaborate documentelor COM(2014) 545 final și COM(2024) 223 final și iau în considerare (1) analizele științifice suplimentare și recomandările furnizate de CSTEP în legătură cu rapoartele anuale privind flota ale statelor membre și (2) informațiile specifice regiunilor ultraperiferice, astfel cum sunt furnizate de statele membre în cauză ([7]).

([2]) COM(2014) 545 final.

([3]) Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului, JO L 60, 5.3.2008.

([4]) COM(2022) 198 final.

([5]) COM(2025) 281 final.

([6]) Raportul CSTEP 25-18 și raportul reuniunii plenare a CSTEP PLEN 25-02.

([7]) În special raportul reuniunii plenare a CSTEP PLEN 25-02.

În toate cazurile, inclusiv atunci când aplică orientările stabilite în prezenta comunicare, statele membre ar trebui să prezinte toate datele și explicațiile necesare pentru a-și justifica alegerile și pentru a permite o analiză și o examinare suplimentare din partea CSTEP, dacă este cazul.

2. METODE ALTERNATIVE PENTRU SEGMENTELE DE FLOTĂ FORMATE DIN NAVE CU O LUNGIME MAI MICĂ DE 12 METRI DIN REGIUNILE ULTRAPERIFERICE

COM(2014) 545 final se aplică tuturor segmentelor de nave, ca regulă de bază.

Orientările din prezenta comunicare introduc metode alternative pentru segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, care pot fi aplicate pentru pregătirea parametrilor de date, a indicatorilor biologici, a indicatorilor de utilizare a navelor și a indicatorilor suplimentari, după cum se arată mai jos.

Statele membre își pot pregăti raportul privind flota pe baza oricăreia dintre metodele alternative stabilite în prezenta comunicare pentru segmentele de flotă în cauză, cu condiția să justifice necesitatea de a face acest lucru având în vedere situația specifică a segmentului de flotă în cauză și constrângerile specifice cu care se confruntă segmentul respectiv din cauza amplasării sale într-o regiune ultraperiferică. Explicațiile ar trebui furnizate în anexa la raportul privind flota.

În conformitate cu comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, în cazul în care indicatorii sugerează o situație de dezechilibru pentru unul dintre segmentele de flotă în cauză, dar cu toate acestea un stat membru consideră că segmentul de flotă respectiv este în echilibru cu resursele (sau invers), statul membru trebuie să furnizeze o analiză justificativă care să permită Comisiei și CSTEP să înțeleagă pe deplin și să ia în considerare motivele care stau la baza poziției sale atunci când formulează concluzii cu privire la echilibru. Acest lucru ar trebui să se aplice atât atunci când indicatorii sunt elaborați în conformitate cu metodele prevăzute în comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, cât și atunci când aceștia sunt elaborați utilizând metodele alternative prevăzute în prezenta comunicare.

2.1. Parametrii datelor și segmentarea flotei

Pentru a dispune de analize standardizate, pentru a facilita comparațiile și pentru a evita suprapunerea activităților, în conformitate cu comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, parametrii datelor ar trebui calculați în conformitate cu datele colectate în temeiul CCD.

În conformitate cu avizul CSTEP, pentru navele cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, calculul indicatorului poate fi defalcat în mod suplimentar prin subsegmentare la nivelul cel mai adecvat ([8]). În principiu, subsegmentarea va contribui la asigurarea faptului că valorile indicatorilor pentru subsegmente sunt mai reprezentative decât în cazul unei segmentări mai agregate. În cazurile în care se furnizează o subsegmentare, aceasta ar trebui să fie efectuată în plus față de CCD și nu să îl înlocuiască. În plus, toate datele justificative pentru calculele din raportul privind flota ar trebui furnizate, de asemenea, în anexa la raportul privind flota în conformitate cu aceeași subsegmentare uniformă.

([8]) Statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim coloanele ACTIVITATE, UNEALTĂ DE PESCUIT sau ACTIVITATE DE PESCUIT din formularul de transmitere asociat cererii de date economice.

2.2. Indicatori biologici

În conformitate cu comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, ambii indicatori biologici (indicatorul de exploatare sustenabilă și indicatorul de stocuri cu risc) ar trebui să fie în echilibru, ca parte a demonstrării echilibrului unui segment de flotă.

2.2.1. Indicatorul de exploatare sustenabilă

Pentru segmentele de flotă referitoare la navele cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, calculul indicatorului de exploatare sustenabilă (SHI), astfel cum se explică în secțiunea 10.1 din comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, poate fi simplificat în unul dintre următoarele moduri:

- valorile F și Fmsy pot fi derivate, în ordinea priorității, din: (a) evaluările naționale care fac obiectul unei evaluări *inter pares*, în cazul în care evaluările *inter pares* sunt fie accesibile publicului, fie sunt furnizate ca anexă la raportul privind flota; (b) evaluările naționale care nu fac (încă) obiectul unei evaluări *inter pares*, în cazul în care evaluările naționale sunt furnizate ca anexă la raportul privind flota, în vederea evaluării *inter pares*. Evaluările stocurilor ar trebui să se bazeze pe cele mai recente date disponibile care reflectă situația actuală a stocurilor de pește. Având în vedere că nu sunt întotdeauna disponibile date anuale pentru fiecare stoc, statele membre ar trebui să se asigure că evaluările stocurilor incluse se bazează pe cele mai recente date disponibile și au o vechime de maximum trei ani raportat la anul de referință. Cu toate acestea, calendarul exact poate varia în funcție de ciclul de viață al stocurilor, ceea ce înseamnă că, pentru unele specii cu cicluri de viață mai lungi, evaluările ușor mai vechi, de până la cinci ani, pot fi în continuare relevante; indicatorul de exploatare sustenabilă poate fi prezentat împreună cu procentul de acoperire efectivă și numărul de stocuri utilizate pentru calcularea valorii;
- se pot utiliza estimări ale F și Fmsy pe baza uneia sau mai multor specii-țintă reprezentative pentru activitatea de pescuit; în acest context, pot fi prezentate și utilizate, de asemenea, evaluări bazate pe productivitatea grupelor de specii.

Indiferent de simplificarea aplicată de statul membru, este imperativ ca toate datele necesare să fie furnizate în anexa la raportul privind flota, pentru a asigura transparența deplină și pentru a permite o analiză suplimentară din partea CSTEP.

2.2.2. Indicatorul de stocuri cu risc

În conformitate cu comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, statelor membre li se solicită să contabilizeze numărul de stocuri evaluate în prezent ca fiind „cu risc biologic ridicat” care sunt exploatate de segmentul de flotă în cauză. De asemenea, comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final clarifică faptul că, în acest context, „exploatat de către” înseamnă că stocul (stocurile) cu un nivel ridicat de risc fiecare reprezintă mai mult de 10 % din capturile flotei, sau că flota realizează mai mult de 10 % din capturile din stocul respectiv.

Pe baza avizului CSTEP și ținând seama de situația specială a segmentelor de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, comunicarea Comisiei COM (2024) 223 final a permis statelor membre să utilizeze în mod temporar o valoare-prag alternativă pentru a defini dacă stocul sau stocurile expuse unor niveluri ridicate de risc sunt

„exploatate de” segmentele de flotă în cauză ([9]). După expirarea comunicării Comisiei COM (2024) 223 final, pragul alternativ respectiv ar trebui ajustat pentru a reflecta mai bine caracteristicile idiosincratice ale acestor segmente de flotă descrise în secțiunea 1 din prezentul document și pentru a reflecta impactul acestora asupra stocurilor în cauză.

Prin urmare, statele membre pot considera, pentru segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, că un stoc expus unor niveluri ridicate de risc este „exploatat de” un segment de flotă dacă fiecare stoc reprezintă peste 20 % din capturile segmentului de flotă și dacă segmentul de flotă preia mai mult de 10 % din capturile stocului. Statele membre ar trebui să prezinte date detaliate și explicații privind calculele aplicate, precum și motivele științifice pentru aplicarea acestei valori-prag alternative într-o anexă la raportul privind flota, în vederea unei analize suplimentare din partea CSTEP.

Pentru stocurile comune cu țări terțe, în special cele gestionate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), statele membre și CSTEP vor utiliza datele internaționale referitoare la capturi pentru calcularea indicatorului de stocuri cu risc (SAR), dacă sunt disponibile. În ceea ce privește stocurile comune pentru care astfel de date internaționale nu sunt disponibile, capturile UE, completate de orice informații și date relevante, vor fi aplicate la calculul SAR. Stocurile care, potrivit ORGP relevante, nu sunt afectate de depășirea cotelor sau nu sunt supraexploatate nu vor fi clasificate drept „stocuri cu risc”.

2.3. Indicatorul de utilizare a navelor

În conformitate cu comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, indicatorul de utilizare a navelor este media, pentru fiecare segment de flotă, a raportului dintre efortul efectiv depus de flotă și efortul maxim care ar putea fi exercitat de flotă.

Prin recunoașterea caracteristicilor unice ale flotelor din regiunile ultraperiferice, inclusiv variabilitatea nivelurilor activității lor de pescuit, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a calcula o versiune alternativă a acestui indicator, adaptată de asemenea, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător, la nivel de segment, care să se bazeze mai degrabă pe nivelul maxim de activitate teoretic decât pe nivelul maxim de activitate real și să fie luată în considerare în evaluarea echilibrului. Această valoare ar trebui stabilită de fiecare stat membru pe baza opiniei unui expert și a informațiilor disponibile, luând în considerare condițiile naturale, tehnice și sociale relevante pentru situația specifică a flotei din regiunile ultraperiferice. Această posibilitate este oferită statelor membre deoarece numărul maxim de zile pe mare observat în cadrul unui segment de flotă pentru fiecare an de referință ar putea fi limitat de factori externi, astfel încât este posibil ca acest număr să nu reflecte capacitatea tehnică reală a acestei flote. Factorii externi pot fi factori economici, de mediu și sociali, astfel cum sunt definiți în secțiunea 12.2 din comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final. După cum s-a observat în secțiunea 1, segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice sunt deosebit de expuse unor astfel de factori externi.

În cazul în care statele membre pot justifica utilizarea acestei versiuni a indicatorului, astfel cum se prevede în secțiunea 12.2 din comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final, acest lucru se poate reflecta în alegerea indicatorului VUR*nn*. Motivele alegerii *nn* ar trebui furnizate împreună cu toate datele necesare pentru calcule într-o anexă la raportul privind flota. Pentru a permite identificarea tendințelor VUR, statele membre care aplică o versiune VUR*nn* a indicatorului tehnic sunt încurajate să mențină același prag pe parcursul mai multor ani, ceea ce

([9]) Raportul reuniunii plenare a CSTEP PLEN 24-01.

va contribui la reducerea influenței valorilor extreme. În orice caz, atunci când își stabilesc sau își ajustează pragul *nn*, statele membre trebuie să furnizeze o justificare clară a deciziei.

Pentru a soluționa aspectele legate de precizie care rezultă dintr-un eșantion de referință prea mic, evaluarea echilibrului segmentelor de flotă formate din mai puțin de zece nave se bazează pe versiunea indicatorului care generează cea mai mare valoare, având în vedere valoarea minimă de referință de 0,7 stabilită în secțiunea 12.3 din comunicarea Comisiei COM (2014) 545 final.

2.4. Indicatori suplimentari

Pentru segmentele de flotă formate din nave cu o lungime mai mică de 12 metri din regiunile ultraperiferice, indicatorul privind numărul de stocuri supraexploatate (NOS) și indicatorul de dependență economică (EDI) pot fi furnizați ca indicatori biologici suplimentari și pot fi calculați în conformitate cu avizul CSTEP ([10]).

Pot fi prezentați, de asemenea, indicatori sociali care pot contribui la ilustrarea condițiilor socioeconomice mai ample în care își desfășoară activitatea flota. Acest lucru permite statelor membre să ofere ilustrații suplimentare ale situației segmentelor lor de flotă alcătuite din cele mai mici nave și, potențial, din nave, pescari și întreprinderi cu cel mai mare grad de vulnerabilitate.

Acești indicatori suplimentari nu sunt considerați indicatori alternativi și nu fac parte din calculul echilibrului flotei.

3. CONSIDERAȚII FINALE

Prezentele orientări se aplică pentru elaborarea și evaluarea rapoartelor naționale care trebuie prezentate de statele membre până în mai 2026 în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului. Cu toate acestea, ele se aplică, de asemenea, evaluării rapoartelor naționale prezentate de statele membre până în mai 2025, în cazul în care rapoartele respective conțin deja evaluări sau informații care permit o evaluare mai favorabilă a echilibrului segmentului de flotă respectiv decât în temeiul comunicării Comisiei COM (2014) 545, astfel cum a fost completată de comunicarea Comisiei COM (2024) 223 final. Comisia va continua să colaboreze cu CSTEP, în special cu Grupul de lucru al experților CSTEP privind regiunile ultraperiferice, pentru a aborda aspectele specifice regiunilor ultraperiferice.

([10]) Pentru calcularea acestor indicatori, vă rugăm să consultați rapoartele CSTEP STECF-PLEN-24-01 și STECF-15-02 p. 76-78, considerând n = 10 %.